

روى موج کوتاه

معاون قانون اساسی معاونت حقوقی ریاست جمهوری:

برگزاری تجمعات نباید مجوزمحور باشد

معاون قانون اساسی معاونت حقوقی ریاست جمهوری درباره اصل ۲۷ قانون اساسی گفت: طرح وارد جزئیات نشده و هنوز تصویب نهایی نشده و در مجلس در حال بررسی است. ما می‌گوییم مجوز محور نباشد و هدف تسهیل بر گزاری اجتماعات و راهپیمایی‌ها باشد تا مردم بتوانند نظر خود را در حوزه‌های مختلف به‌حاکمیت و دولت بیان کنند. بیژن عباسی، در گفت‌وگو با ایلنا افزود: البته در دولت آقای روحانی، مصوبه‌ای داشتیم که برخی اماکن مانند ورزشگاه‌ها و بوستان‌ها را مشخص کرده بود، اما متأسفانه دیوان عدالت این مصوبه را ابطال کرد. یک طرف می‌گفتند که نمی‌توانید جای خاصی تعیین کنید و مردم باید در همه جابوتانند نظر شان را بیان کنند. این نظر اشکالی نداشت، اما از این لحاظ که گفته بودند چرا مجوز محور نکردید، اشتباه بود، چون در اصل ۲۷ قانون اساسی نیامده‌است که مجوز محور باشد یعنی یک قسمت از استدلال در ست بود و یک قسمت نادرست.

□□□

تایید بازداشت شهروند سوئد در ایران

وزارت خار چه سوئد بازداشت یک شهروند خود در ایران را تایید کرد، اما جزئیاتی در این باره از جمله هویت فرد بازداشت شده را ارائه نکرده است. وزارت خار چه سوئد در اطلاعیه‌ای گفته است این نهاد به همراه سفارت سوئد در تهران با خانواده فرد بازداشت شده در تماس هستند و او و کیلی برای دفاع از خود در دادگاه دارد. در این اطلاعیه همچنین آمده است: «به دلیل احترام به اسرار کنسولی و برای اینکه ممانعی در کارمایجاد نشود، جزئیات بیشتری ارائه نخواهیم کرد.» واکنش سوئد سخاوتی پس از آن بود که اصغر جهانگیر سخنگوی قوه قضاییه در نشست خبری روز سه‌شنبه خود، از بازداشت یک شهروند دو تابعیتی ایرانی -سوئدی در جریان جنگ ۱۲ روزه خبر داد.

□□□

رئیس موساد:

ایران می‌خواهد با سلاح هسته‌ای اسرائیل را نابود کند

رئیس موساد مدعی شده ایران از آرزوی خود برای نابودی اسرائیل دست نکشیده و در صورت توانایی، به سرعت برای دستیابی به سلاح هسته‌ای اقدام خواهد کرد. دیوید بارنیا، ادعا کرد: «بده توسعه بمب هسته‌ای همچنان در قلب آن‌ها زنده است. مامسولیت داریم اطمینان حاصل کنیم که پروژه هسته‌ای ایران که با همکاری نزدیک با آمریکا یکی‌هاضر به‌ای مر گبار در یافت کرد، هر گز اخیان نشود.»

□□□

پرسش محمدفاضلی از عارف:
روش‌های قدیمی برای اداره کشور پاسخگوست؟

آدم‌ها، ایده‌ها و روش‌های قدیمی اداره سانه، بانک‌مر کزی، آب و انرژی، فضای مجازی، سیاست اجتماعی، محیط‌زیست، سیاست خارجی، سیاست داخلی و ... پاسخگوست؟ فقط دانشگاه‌ها قدیمی‌ها مشکل دارند؟ محمدفاضلی، تحلیلگر مسائل سیاسی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: آقای عارف معاون اول رئیس‌جمهور گفتنه «روش‌های قدیمی اداره دانشگاه‌ها دیگر پاسخگو نیست.» سؤال: آدم‌ها، ایده‌ها و روش‌های قدیمی اداره سانه، بانک‌مر کزی، آب و انرژی، فضای مجازی، سیاست اجتماعی، محیط‌زیست، سیاست خارجی، سیاست داخلی و ... پاسخگوست؟ فقط دانشگاه‌ها یا قدیمی‌ها مشکل دارند؟

□□□

آغاز فرآیند تشکیل کمیسیون
تلفیق بودجه در مجلس

سخنگوی هیأت رئیسه مجلس شورای اسلامی از آغاز فرآیند تشکیل کمیسیون تلفیق برای بررسی بودجه سال ۱۴۰۵ خبر داد. به گزارش ایرا، عباس گودرزی به خبرنگارگان گفت: با تقدیم بودجه در اول دی ماه در قالب جداول، کمیسیون‌های مجلس باید نمایندگان خود را برای کمیسیون تلفیق معرفی کنند. وی افزود: بسیاری از کمیسیون‌ها این کار را انجام داده‌اند و سایر کمیسیون‌ها نیز در حال نهایی‌سازی معرفی اعضا هستند تا کمیسیون تلفیق تشکیل و لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ در موعد مقرر بررسی شود.

□□□

استاد دانشگاه تهران:

چین نمی‌تواند با ایران جالشگر با آمریکا، تعامل جدی داشته باشد

استاد دانشگاه تهران بیان کرد: یکی از بحث‌های اصلی چینی‌ها با ما این است که شما چالشگر هستید، رفتار چالشگرانه شمارای من هم در سدر ساز است، من نمی‌توانم با کشوری که با محیط پیرامونی‌اش و بساً آمریکا در گیر است وارد تعامل جدی بشوم. نوذر شفیعی در گفت‌وگو با «انتخاب» افزود: چین می‌گوید که من یک محیط بی‌ثبات آمی‌خواهم، یعنی من انتظار دارم که ایران در مدیریت منطقه خاورمیانه به من چین کمک کند ولی شما خودتان یک پای‌معضل و داستان هستید، در گیری شما با آمریکا باعث تقویت حضور آمریکا در خاورمیانه می‌شود و اگر شما با آمریکا در گیری ایجاد شود که به نابودی شما ختم شود من یک پاسگاه قدرت در خاورمیانه را از دست خواهم داد. به گفته وی، چینی‌ها خیلی با ملاحظه دارند بر نامه‌های خودشان را پیش می‌برند.

□□□

واکنش یک نماینده مجلس به حمایت پکن از موضع امارات؛ چین نباید در قبال تمامیت ارضی ایران
استاندارد دوگانه داشته باشد

یک نماینده مجلس به حمایت چین از موضع امارات در ماجرای جزایر سه گانه ایرانی واکنش نشان داد. احمد نادری در شبکه ایکس نوشت: چین باید بداند صدور بی‌ثانیه علیه حاکمیت ملی ایران خطای محاسباتی در شراکت راهبردی است. ایران بر پایه گفتتمان امت اسلامی و پیوندهای عمیق تمدنی از نوروز تا جاده ابریشم با مسلمانان سین کیناگ همواره دغدغه‌مند وضعیت آنان بوده، اما بر مدار غلظتیت رفتار کرده است. نقض خطوط قرمز مسااين ملاحظات را تغییر خواهد داد. وی افزود: نمی‌شود پکن اصل چین واحدو حاکمیت بر یک صخره در دریای جنوبی را خط قرمز غیر قابل مذاکره بداند و برای تایوان آماده و روپاری با کل جهان باشد، اما در قبال تمامیت ارضی ایران استاندارد دوگانه اتخاذ کند. احترام به حاکمیت ملی اصلی تجزیه ناپذیر است و ما بر اساس اصول اسلامی و انسانی این نفاق دیپلماتیک را قاطعانه محکوم می‌کنیم.

نهاد فرخی

پرونده هسته‌ای ایران بار دیگر به نقطه‌ای

رسیده که نه می‌توان آن را صرفاً یک اختلاف فنی با ژانژس بین‌المللی انرژی اتمی دانست و نه می‌توان تبعات سیاسی و امنیتی آن را محدود به وین و شورای حکام تصور کرد. مجموعه‌ای از اظهارات تند مقام‌های ایرانی، هشدارهای کسلیف‌مندی کل ژانژس و هجر مالی این تحولات با سفر عباس عراقچی به مسکو، تصویری پیچیده و نگران‌کننده از وضعیت کنونی دیپلماسی ایران ترسیم کرده است؛ وضعیتی که در آن، تقابل با ژانژس شدت گرفته و در مقابل، وزن روسیه در معادلات ایران بیش از پیش افزایش یافته و این هیزم‌های تصادفی نیست.

درست در روزهایی که تهران به طور رسمی از «تجدیدنظر در نحوه همکاری با ژانژس» سخن می‌گوید و توافق‌نامه‌ها را فاقد کارایی می‌داند، وزیر امور خارجه ایران در مسکو از «مواضع مشترک»، «حمایت متقابل» و ضرورت «مشورت درباره آینده تحولات حمله آمریکا و اسرائیل به ایران» سخن می‌گوید. این دو خط موازی، اگرچه در ظاهر جدا از هم به نظر می‌رسند، اما در واقع بخشی از یک راهبرد واحدند؛ راهبردی که تبعات آن، فراتر از یک دوره تنش دیپلماتیک خواهد بود.

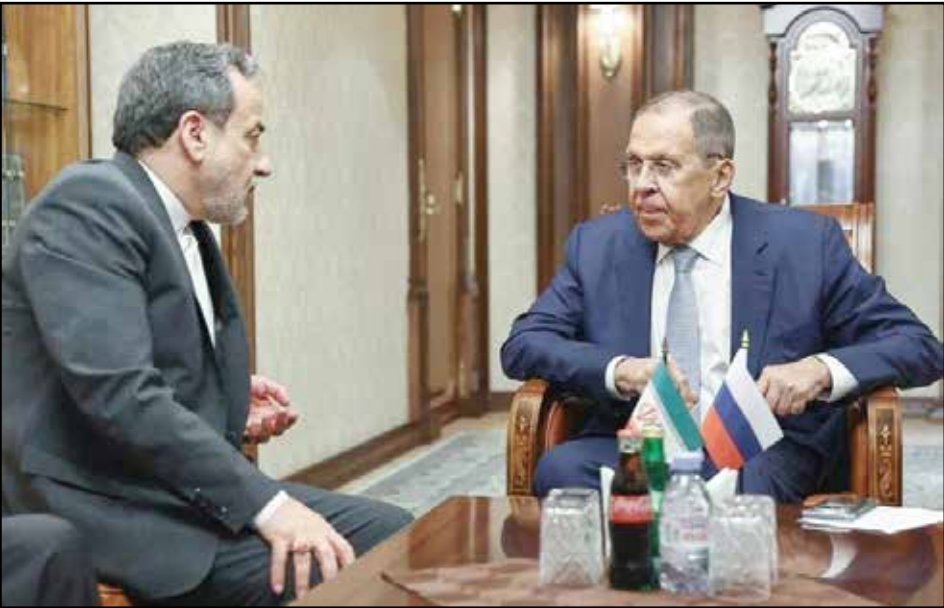
از توافق‌نامه در توافقه همکاری و تغییر لحن تهران در برابر ژانژس
اظهارات اخیر عباس عراقچی را می‌توان نقطه عطفی در ادبیات رسمی ایران درباره ژانژس دانست. او صریح و بی‌پرده گفته است: «اقدام سه کشور اروپایی در شورای امنیت برای بازگرداندن تحریم‌ها، ضربه‌ای جدی به دیپلماسی ایران بود و روند حل‌وفصل مسائل رایج‌پدیده‌تر کرد.»

عراقچی در ادامه، به‌طور مستقیم به پیامدهای حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران اشاره کرده و گفته است: «بعد از این عملیات، ناچار شدیم همکاری خود را با ژانژس متوقف

گزارش

اظهارات عراقچی در مسکو: نشانه‌ای آشکار از چرخش پر هزینه تر تهران به‌سوی روسیه

خط زدن بر آژانژس و اروپا از کرملین!

کنیم تا چارچوب جدیدی برای بازرسی‌ها طراحی شود.»

این سخنان، تنها یک اعتراض سیاسی نیست؛ اعلام رسمی پایان یک دوره از همکاری با ژانژس است. توافق‌نامه که پیش‌تر به‌عنوان نشانه‌ای از حسن نیت تهران و تلاشی برای مدیریت اختلافات معرفی می‌شد، حالا از نگاه وزیر امور خارجه «دیگر کارایی لازم را ندارد.»

هشدارهای کسلیف‌مندی کل ژانژس و هجر مالی این تحولات با سفر عباس عراقچی به مسکو، تصویری پیچیده و نگران‌کننده از وضعیت کنونی دیپلماسی ایران ترسیم کرده است؛ وضعیتی که در آن، تقابل با ژانژس شدت گرفته و در مقابل، وزن روسیه در معادلات ایران بیش از پیش افزایش یافته و این هیزم‌های تصادفی نیست.

درست در روزهایی که تهران به طور رسمی از «تجدیدنظر در نحوه همکاری با ژانژس» سخن می‌گوید و توافق‌نامه‌ها را فاقد کارایی می‌داند، وزیر امور خارجه ایران در مسکو از «مواضع مشترک»، «حمایت متقابل» و ضرورت «مشورت درباره آینده تحولات حمله آمریکا و اسرائیل به ایران» سخن می‌گوید. این دو خط موازی، اگرچه در ظاهر جدا از هم به نظر می‌رسند، اما همچنان بخشی از یک راهبرد واحدند؛ راهبردی که تبعات آن، فراتر از یک دوره تنش دیپلماتیک خواهد بود.

هشدار از وین و حکایت شمشیر داموکلس از نگاه گروسی
در برابر این مواضع، رافائل گروسی تلاش کرده تصویری هشدارآمیز، اما همچنان دیپلماتیک ارائه دهد.

مدیر کل ژانژس بین‌المللی انرژی اتمی گفته: «بدون یک توافق پایدار و عملی با ایران، همیشه این تهدید مانند شمشیر داموکلس بالای سر

تقابل شدید با ژانژس، اگر چه در کوتاه‌مدت می‌تواند پیام‌قدرت و ناراضایتی تهران را منتقل کند، اما در بلندمدت هز بنه‌هایی دارد که نمی‌توان نادیده گرفت. ژانژس، تنها یک نهاد فنی نیست؛ و هر چه فاصله ایران با این نهاد بیشتر شود، روایت‌های رقیب درباره بر نامه هسته‌ای ایران مجال بیشتری برای غالب‌شدن پیدایی کنند

تقابل شدید با ژانژس، اگر چه در کوتاه‌مدت می‌تواند پیام‌قدرت و ناراضایتی تهران را منتقل کند، اما در بلندمدت هز بنه‌هایی دارد که نمی‌توان نادیده گرفت. ژانژس، تنها یک نهاد فنی نیست؛ و هر چه فاصله ایران با این نهاد بیشتر شود، روایت‌های رقیب برای آن ژانژس نیز از تشدید تقابل نگران است.

خطرات تقابل کامل و هز بنه‌های سیاسی و امنیتی یک مسیر پر تنش
تقابل شدید با ژانژس، اگر چه در کوتاه‌مدت می‌تواند پیام‌قدرت و ناراضایتی تهران را منتقل کند، اما در بلندمدت هز بنه‌هایی دارد که نمی‌توان نادیده گرفت. ژانژس، تنها یک نهاد فنی نیست؛ و هر چه فاصله ایران با این نهاد بیشتر شود، روایت‌های رقیب برای آن ژانژس نیز از تشدید تقابل نگران است.

رئیس‌جمهور اسبق کشور، مان گفته است: در سال ۶۹ در شرایطی بودیم که کویت توسط عراق و صدام اشغال شده بود و ائتلافی تشکیل شده بود تا کویت را آزاد کند. وقتی این ائتلاف شکل گرفت یک دستگاه اطلاعاتی به ما خبر داد و گفت این ائتلاف نه‌برای آزادی کویت که برای حمله به ایران آمده‌اند.

به گزارش رویناد ۲۴، حسن روحانی در تازه‌ترین اظهارات خود در دیدار جمعی از معاونان و وزران و معاونان رئیس‌جمهور در دولت‌های یازدهم و دوازدهم، به بیان نکاتی در باره وضعیت فعلی کشور پرداخته و خاطراتی را نیز از دوران مختلف خود نقل کرده است.

او در بخشی از صحبت‌های خود تأکید کرده است: در سال ۶۹ در شرایطی بودیم که کویت توسط عراق و صدام اشغال شده بود و ائتلافی تشکیل شده بود تا کویت را آزاد کند. وقتی این ائتلاف شکل گرفت و اولین واحد از نیروها به منطقه آمدند، یک دستگاه اطلاعاتی به ما خبر داد و گفت این ائتلاف برای آزادی کویت نیامده‌اند، این ائتلاف برای حمله به ایران آمده‌اند.
خُب خیلی مسأله مهمی بود که این ائتلاف برای چه مقصدی آمده‌اند.

او در ادامه گفته است: آن دستگاه اطلاعاتی این نامه را هم به من که آن وقت دبیر شورای عالی امنیت ملی بودم و هم به رئیس‌جمهور نوشته بود که آن وقت آیت‌الله هاشمی رفسنجانی بودند، من همان لحظه تلفنی بان مسئول صحبت کردم و گفتم: آیا این گزارش دقیق است؟ گفت به

toseeirani.ir

نوع ایرانی

اظهارات عراقچی در مسکو: نشانه‌ای آشکار از چرخش پر هزینه تر تهران به‌سوی روسیه

خط زدن بر آژانژس و اروپا از کرملین!

درباره برنامه هسته‌ای ایران مجال بیشتری برای غالب‌شدن پیدایی کنند.

هشدار گروسی درباره «هر لحظه ممکن است مشکل ایجاد شود» دقیقاً به همین نقطه اشاره دارد. در شرایطی که اعتماد به شدت آسیب دیده، کوچک‌ترین اختلاف فنی می‌تواند به بحرانی سیاسی تبدیل شود؛ این همان چرخه‌ای است که ایران پیش‌تر نیز هزینه آن را پرداخته است؛ چرخه‌ای که از قطع همکاری آغاز می‌شود و به اجماع‌سازی علیه تهران ختم می‌شود.

مسکو: شریک باتکیه‌گاه انحصاری؟

در چنین فضای، سفر عراقچی به مسکو اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. او در دیدار با سرگئی لاوروف گفته: «ما همواره از هم حمایت کرده‌ایم و روابط ما هر روز نزدیک‌تر و پیوسته‌تر می‌شود.»

او همچنین از موضع روسیه در محکومیت حمله امریکا و اسرائیل به ایران استقبال و تأکید کرده: «لازم است که در خصوص آینده این تحولات با هم مشورت کنیم.»

این جملات، نشان‌دهنده تلاش تهران برای هم‌تراز کردن مواضع خود با کرملین است؛ به ویژه در شرایطی که کلال‌های ارتباطی با غرب تضعیف شده‌اند. دیدار عراقچی با نمایندگان دومای روسیه و همچنین «ناشنمندان و تحلیل‌گران روسی» نیز در همین چارچوب قابل تحلیل است.

با این حال، پیام درباره اهمیت این دیدارها پرش‌برانگیز است. آیا این دانشمندان صرفاً تحلیل‌گران سیاسی بوده‌اند یا متخصصان حوزه‌های راهبردی، از جمله انرژی هسته‌ای؟ دستگاه دیپلماسی توضیح شفافی در این باره ارائه نکرده و همین ابهام، دقت رسانه‌های خارجی را برای گمانه‌زنی باز گذاشته است.

سیاست خارجی ایران
گروگان جنگی در اروپا

از سوی دیگر، بازتاب توجه داشت که نزدیکی پررنگ ایران به روسیه در مقطعی که مسکو درگیر یک جنگ تمام‌عیار با اوکراین، یعنی یک کشور اروپایی است، ناگزیر پیامدهایی فراتر از مناسبت دو جانبه تهران -مسکو دارد.

روپا این هیزم‌های راصفا یک انتخاب تاکتیکی از سوی ایران نمی‌بیند، بلکه آن را نشانه‌ای از صغبنندی سیاسی تهران در یکی از مناقشه‌برانگیزترین شکاف‌های ژئوپلیتیکی سال‌های اخیر تلقی می‌کند.

حضور عراقچی در مسکو و اعلام صریح این موضع که «سه کشور اروپایی دیگر هیچ ظرفیتی برای مذاکره ندارند»، آن هم در کنار سراسر گنگی لاوروف، از نگاه پایتخت‌های اروپایی به معنای بسته‌شدن آخرین روزنه‌های دیپلماسی با ایران تعبیر خواهد شد.

این پیام، حتی اگر از منظر تهران واکنشی به رفتار اروپا در قبال سازی مکتسب‌ماشه باشد، در عمل اروپا را به این جمع‌بندی می‌رساند که ایران نه‌تنها در حال فاصله گرفتن از کلال‌های مذاکره‌ای است، بلکه آگاهانه در حال نزدیک‌تر شدن به بلوکی است که مستقیماً با امنیت اروپا در تقابل قرار دارد.

اظهارات عراقچی مبنی بر این که تروینکایی

اروپایی «با فعال‌سازی غیرقانونی اسنبیک، آخرین ابزار مذاکراتی خود را از دست داده‌اند» و این که «هیچ موضوع و دلیلی برای گفت‌وگو با طرف اروپایی وجود ندارد»، عملاً مهر تأییدی بر این برداشت است که تهران دیگر اروپا را نه میانه‌جی بلکه بخشی از جبهه فشار می‌داند. این در حالی است که اروپا بر خلاف آمریکا، همواره یکی از معدود بازیگرانی بود که تلاش می‌کرد میان فشار و دیپلماسی تعادلی نسبی ایجاد کند. قطع این کانسال، آن هم هم‌زمان با برجسته‌شدن نقش روسیه در دیپلماسی ایران، خطر هراس‌ناسازی ناخوسته و پرورنده هسته‌ای ایران با جنگ‌او را بر این راه همواره دارد؛ وضعیتی که می‌تواند ایران را از یک بازیگر مسالما‌ه‌ار اما قابل مذاکره، به بخشی از یک چالش امنیتی گسترده‌تر برای اروپا تبدیل کند.

در چنین فضای، بی‌اعتمادی غرب و به ویژه اروپا نسبت به نیت‌های ایران تشدید خواهد شد؛ بی‌اعتمادی‌ای که صرفاً به پرورنده هسته‌ای محدود نمی‌ماند و می‌تواند به حوزه‌های سیاسی امنیتی و حتی اقتصادی سرایت کند. وقتی ایران هم‌زمان توافق‌نامه‌ها را ملغی می‌داند، همکاری با ژانژس را به بازنگری اساسی مشروط می‌کند و کلال گفت‌وگو با سه کشور اروپایی را عمل‌آمی‌نند، تصویر غالب در غرب، تصویری از کشوری خواهد بود که در حال ترک زمین دیپلماسی و حرکت به سمت یک صغبندی سخت‌ژئوپلیتیکی است. این مسیر، هر چند ممکن است در کوتاه‌مدت برای تهران حامل پیام مقاومت و استقلال باشد، اما در بلندمدت می‌تواند هزینه‌هایی به همراه داشته باشد که خروج از آن، به مراتب دشوارتر از ورود به آن خواهد بود.

با این حال، پیام درباره اهمیت این دیدارها پرش‌برانگیز است. آیا این دانشمندان صرفاً تحلیل‌گران سیاسی بوده‌اند یا متخصصان حوزه‌های راهبردی، از جمله انرژی هسته‌ای؟ دستگاه دیپلماسی توضیح شفافی در این باره ارائه نکرده و همین ابهام، دقت رسانه‌های خارجی را برای گمانه‌زنی باز گذاشته است.

سیاست خارجی ایران
گروگان جنگی در اروپا

از سوی دیگر، بازتاب توجه داشت که نزدیکی پررنگ ایران به روسیه در مقطعی که مسکو درگیر یک جنگ تمام‌عیار با اوکراین، یعنی یک کشور اروپایی است، ناگزیر پیامدهایی فراتر از مناسبت دو جانبه تهران -مسکو دارد.

روپا این هیزم‌های راصفا یک انتخاب تاکتیکی از سوی ایران نمی‌بیند، بلکه آن را نشانه‌ای از صغبنندی سیاسی تهران در یکی از مناقشه‌برانگیزترین شکاف‌های ژئوپلیتیکی سال‌های اخیر تلقی می‌کند.

حضور عراقچی در مسکو و اعلام صریح این موضع که «سه کشور اروپایی دیگر هیچ ظرفیتی برای مذاکره ندارند»، آن هم در کنار سراسر گنگی لاوروف، از نگاه پایتخت‌های اروپایی به معنای بسته‌شدن آخرین روزنه‌های دیپلماسی با ایران تعبیر خواهد شد.

این پیام، حتی اگر از منظر تهران واکنشی به رفتار اروپا در قبال سازی مکتسب‌ماشه باشد، در عمل اروپا را به این جمع‌بندی می‌رساند که ایران نه‌تنها در حال فاصله گرفتن از کلال‌های مذاکره‌ای است، بلکه آگاهانه در حال نزدیک‌تر شدن به بلوکی است که مستقیماً با امنیت اروپا در تقابل قرار دارد.

سیاست خارجی ایران
گروگان جنگی در اروپا

از سوی دیگر، بازتاب توجه داشت که نزدیکی پررنگ ایران به روسیه در مقطعی که مسکو درگیر یک جنگ تمام‌عیار با اوکراین، یعنی یک کشور اروپایی است، ناگزیر پیامدهایی فراتر از مناسبت دو جانبه تهران -مسکو دارد.

روپا این هیزم‌های راصفا یک انتخاب تاکتیکی از سوی ایران نمی‌بیند، بلکه آن را نشانه‌ای از صغبنندی سیاسی تهران در یکی از مناقشه‌برانگیزترین شکاف‌های ژئوپلیتیکی سال‌های اخیر تلقی می‌کند.

سیاست خارجی ایران
گروگان جنگی در اروپا

از سوی دیگر، بازتاب توجه داشت که نزدیکی پررنگ ایران به روسیه در مقطعی که مسکو درگیر یک جنگ تمام‌عیار با اوکراین، یعنی یک کشور اروپایی است، ناگزیر پیامدهایی فراتر از مناسبت دو جانبه تهران -مسکو دارد.

روپا این هیزم‌های راصفا یک انتخاب تاکتیکی از سوی ایران نمی‌بیند، بلکه آن را نشانه‌ای از صغبنندی سیاسی تهران در یکی از مناقشه‌برانگیزترین شکاف‌های ژئوپلیتیکی سال‌های اخیر تلقی می‌کند.

حضور عراقچی در مسکو و اعلام صریح این موضع که «سه کشور اروپایی دیگر هیچ ظرفیتی برای مذاکره ندارند»، آن هم در کنار سراسر گنگی لاوروف، از نگاه پایتخت‌های اروپایی به معنای بسته‌شدن آخرین روزنه‌های دیپلماسی با ایران تعبیر خواهد شد.

سیاست خارجی ایران
گروگان جنگی در اروپا

از سوی دیگر، بازتاب توجه داشت که نزدیکی پررنگ ایران به روسیه در مقطعی که مسکو درگیر یک جنگ تمام‌عیار با اوکراین، یعنی یک کشور اروپایی است، ناگزیر پیامدهایی فراتر از مناسبت دو جانبه تهران -مسکو دارد.

روپا این هیزم‌های راصفا یک انتخاب تاکتیکی از سوی ایران نمی‌بیند، بلکه آن را نشانه‌ای از صغبنندی سیاسی تهران در یکی از مناقشه‌برانگیزترین شکاف‌های ژئوپلیتیکی سال‌های اخیر تلقی می‌کند.

حضور عراقچی در مسکو و اعلام صریح این موضع که «سه کشور اروپایی دیگر هیچ ظرفیتی برای مذاکره ندارند»، آن هم در کنار سراسر گنگی لاوروف، از نگاه پایتخت‌های اروپایی به معنای بسته‌شدن آخرین روزنه‌های دیپلماسی با ایران تعبیر خواهد شد.

شماره ۲۰۷۷ / پنجشنبه ۲۷ آذر ۱۴۰۴ / ۲۷ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ / ۱۸ دسامبر ۲۰۲۵

هم‌زمانی تقابل شدید با ژانژس و نزدیکی پررنگ به روسیه، تصویری ارائه می‌دهد که در آن، موازنه‌نگری جای خود را به انتخاب‌های پرریسک داده است. تقابل کامل با ژانژس می‌تواند ایران را در معرض فشارهای تازه قرار دهد و اعتماد بیش از حد به روسیه نیز خطر تکرار تجربه‌های پر هزینه گذشته را به همراه دارد

صغبنندی‌های تازه و انرژی تدریجی

از سوی دیگر در این بین رسانه‌های غربی، سفر عراقچی به مسکو را نشانه‌ای از تعمیق شکاف ایران با غرب دانسته‌اند. چنان که روبرتز نوشت این سفر در زنه‌ای انجام می‌شود که روابط ایران و غرب در پایین‌ترین سطح خود قرار دارد. بلومبرگ نیز تأکید کرده که حضور عراقچی، با توجه به سلفقه و رد مذاکرات هسته‌ای، می‌تواند نشانه‌ای از هماهنگی‌های پشت پرده با روسیه درباره آینده این پرونده باشد.

در مقابل، رسانه‌های روسی بر «اشتراک منافع در مقابله با فشارهای غرب» تأکید کرده‌اند. اما حتی در این روایت‌ها نیز، روسیه بیشتر به‌عنوان بازیگری عمل کرده‌ایم‌شود تا متحدی راهبردی.

دیپلماسی در تنگنای انتخاب

آن چه امروز در تقابل با ژانژس و نزدیکی به روسیه دیده می‌شود، بیش از آن که نتیجه یک انتخاب ایده‌آل باشد، حاصل تنگ شدن دایره گزینه‌هاست. ایران در موقعیتی قرار گرفته که هم‌زمان باید با فشارهای فزاینده غرب، هشدارهای ژانژس و محاسبات پیچیده شریک‌های غیر غربی کنار بیاورد.

مسأله اصلی این است که آیا این مسیر می‌تواند به توافقی پایدار و متوازن منجر شود یا صرفاً تعلیق و بی‌اعتمادی را عمیق‌تر می‌کند. هشدار گروسی درباره «شمشیر داموکلس» و تأکید عراقچی بر بازنگری اساسی در همکاری‌ها، دو سوی یک واقعیت‌اند؛ واقعیتی که نشان می‌دهد پرورنده هسته‌ای ایران بار دیگر به نقطه تصمیم‌زن دیک شده است.

تصمیمی که هز بنه‌اش فراتر از امروز است

هم‌زمانی تقابل شدید با ژانژس و نزدیکی پررنگ به روسیه، تصویری از دیپلماسی ایران ارائه می‌دهد که در آن موازنه‌نگری جای خود را به انتخاب‌های پرریسک داده است. تقابل کامل با ژانژس می‌تواند ایران را در معرض فشارهای تازه قرار دهد و اعتماد بیش از حد به روسیه نیز خطر تکرار تجربه‌های پر هزینه گذشته را به همراه دارد.

آنچه امروز بیش از هر چیز به چشم می‌آید، فقدان یک مسیر مبنایی روشن است؛ مسیری که هم مانع ازوای بیشتر شود و هم اجازه ندهد منافع ملی ایران در سایه شراکت‌های نامتوازن تعریف شود.

پاسخ نهایی به این معادله نه‌در مسکو و نه‌در وین، بلکه در تصمیم‌هایی نهفته است که تهران در ماه‌های پیش‌رو خواهد گرفت: تصمیم‌هایی که اثرشان بسیار فراتر از یک پرورنده فنی یا یک سفر دیپلماتیک خواهد بود.

روحانی در ماه‌های اخیر بارها با بیان صحبت‌هایی انتقادات خود را از نهاد‌های نظامی و امنیتی مطرح کرده است. صحبت‌هایی که البته با واکنش‌های آن‌ها نیز مواجه شده است.

مرادماه سال جاری ژنرال‌روپا بر نقد ساختار حکمرانی پرداخت؛ از تهدیدهای دوران برجام و نقش نیروهای نظامی در اقتصاد گفت و تأکید کرد که کشور کت مردم باید افزایش یابد. سخنان او موجی تازه از حملات منتقدان را به دنبال داشت، اما جان کلامش روشن بود: غرق شدن این کشتی، غرق شدن «همه» است.

روحانی از حدود یک سال و نیم پیش یک استراتژی مشخص برای بازگو کردن تجربه ۴ دهه حضور خود در حساس‌ترین مناصب امنیتی و سیاسی مختلف بحث می‌کرد. یک بحث این بود که اسناد را آینده -چون این بحث‌ها هر بوط می‌شود به، باز ده سال قبل - در شرایطی ممکن است آمریکا به ما حمله کند؟ آیا ممکن است در شرایطی اسرائیل به ما حمله کند؟ دوستانی صاحب‌نظر بودند که می‌گفتند امکان ندارد که اسرائیل به ما حمله کند. بعد هم دلایلی می‌آوردند و می‌گفتند اگر اسرائیل به ما حمله کند نمی‌داند که ظرف چند روز منهدم می‌ناید و می‌شود. آمریکاهم به ما حمله نخواهد کرد به دلیل اینکه اگر به ما حمله کند، می‌داند ظرف چند روز را چند هفته بعد صد هزار آمریکایی در منطقه که در پایگاه‌های مختلف هستند از بین خواهند رفت و باید ده‌ها هزار جنازه حمل کند؛ بنابراین به ما حمله نمی‌کند.

روحانی پیش‌تر نیز در انتخابات ۱۴۰۳ با پرسب «دولت سوم روحانی» در مرکز منازعات قرار گرفته بود. حضور نزدیکش همچون محمدجواد ظریف و آذری جهرمی در کارزار انتخاباتی، جایگاه‌او را پررنگ‌تر کرد. اما حملات تند مناظره‌های انتخاباتی علیه دولت‌های یازدهم و دوازدهم باعث شد دفتر روحانی در سه نامه به کمیسیون امنیت انتخابات، خواستار فرصت دفاع شود؛ نامه‌هایی که هرگز پاسخی نگرفتند.

مسأله روحانی نه سپاه است نه دولت نه هیچ نهاد دیگری. مسأله‌او هشدار درباره وضعیت حکمرانی است. حکمرانی که از منظر او باید به سرعت با نظر مردم اصلاح طریق را در دستور کار قرار دهد.

شورای اسلامی همراه با انتخابات هفتمین دوره شوراهای اسلامی شهر و روستا در روز جمعه ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۵ برگزار خواهد شد.